

Právě mu hladí ruku, jakoby se snad nemohla obejít bez fyzického kontaktu. Ještě je tu ale jiná věc.

Helen si všimla, že její syn má v očích ten lesk, který měl za dob Lisy a Ximeny. Je ráda, že se po deseti měsících deprese syn opět baví, ale jaksi intuitivně cítí, že ta Francouzka pro něj není ta pravá. V červenci jim Alexandru oznámí, že na prázdniny odjíždí za Marií do Evropy a že spolu budou cestovat po Řecku. Vypadá zamilovaně. Jednoho večera koncem srpna volá Helen synovi do Cambridge, odpoví jí ženský hlas, s přízvukem. Je jasné že ho ta Francouzka navštívila, nebo se k němu dokonce nastěhovala. Ale v září ani v říjnu už o ní vůbec nemluví. Sice přijel za rodiči, ale sám. Evidentně se rozešli. Helen se na nic neptá. Její syn vypadá nešťastně.

Ke konci listopadu Helen díky úspěšnému programu v Assembleru, na kterém pracovala v červnu, povýšila. Stala se viceprezidentkou společnosti. Teď má stejné postavení jako Jacob, i plat jí zvýšili stejně, což ani v Americe není běžné. I tady bývají ženy placeny za stejnou práci méně, než muži. Jacob je na ní moc pyšný, Alexandru také. Oslaví to v nejlepší restauraci na Manhattanu. Raději by navštívila nějakou francouzskou restauraci, La Cote basque, nebo La Grenouille, ale bojí se, že by to synovi oživilo špatné vzpomínky. V kanceláři na její počest uspořádali večírek. Podává se francouzské šampaňské a šéf pronáší lichotivou řeč.

Pages " 39- " 40

správně, dobře česky formulováno